

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/250/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115211189
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8115211189.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobkyne: Z. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. A. XX, XXX XX A., zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 7C 192/2015-74 zo dňa 15.06.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXX z 23.11.2012. Ďalším výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 473,62 Eur na účet právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 37 ods. 1, § 44 ods. 2 a ust. § 551 Občianskeho zákonníka, ust. § 9 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 23.11.2012.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že výška úrokovej sadzby prejednávanej zmluvy podstatným spôsobom neprevyšuje obvyklú mieru úrokov z úverov poskytovaných komerčnými bankami v čase ich uzatvorenia a teda neide o zmluvné dojednanie, ktoré by odporovalo ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2) zák. č. 129/2010 Z.z. v účinnom znení zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať podľa písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov s tým, že pokiaľ spotrebiteľský úver tieto náležitosti neobsahuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1) citovaného zákona sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z predloženého rovnopisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo preukázané, že absentuje platná dohoda písomnou formou o výške RPMN, keďže táto bola iná v návrhu na uzatvorenie zmluvy zo strany žalobkyne a iná v akceptácii žalovaného. Je pri tom právne bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnejšiu, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. V súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za návrh nový. Tak aj v danom prípade v dôsledku tejto zmeny RPMN bolo potrebné vyjadrenie žalovaného k zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalobkyňa musela písomne akceptovať, k čomu však nedošlo (rozsudok KS v Žiline č.k. 6Co 211/2014

zo dňa 29.5.2014). Keďže predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje platnú dohodu o RPMN v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 tento sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Na základe uvedeného, preto aj dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá sa nevzťahuje iba na istinu úveru, ale zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku vo vzťahu k príslušenstvu úveru je uzatvorená v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka a teda ide o neplatný právny úkon Preto súd prvej inštancie vyhovel žalobe o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa použitia neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, za prevzatie, prípravu zastúpenia vo výške 64,53 eur, podanie žaloby 64,53 eur, návrh na predbežné opatrenie 32,27 eur, účasť na pojednávaní dňa 23.03.2016 a 15.06.2016 po 66,- eur, 3 x režijný paušál 8,39 eur a 2 x 8,58 eur. Zároveň cestovnej náhrady za účasť na pojednávaní dňa 23.03.2016 vo výške 1 a 15.06.2016 vo výške 1/3. Zároveň v takej výške priznal aj náhradu za premeškaný čas + 20 % DPH zo sumy 394,68 eur vo výške 78,94 eur, v celkovej výške podľa § 11, § 13a, § 16, § 17 a § 18 Vyhlášky 655/2004 Z.z., t.j. celkovo 473,62 eur.

5. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy. Popri nepreskúmateľnosti dôvodov, pre ktoré má byť Dohoda o zrážkach zo mzdy neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nie je z rozsudku zrejmé, čo je použitie Dohody o zrážkach zo mzdy alebo ako je možné sa zdržať použitia podľa súdu neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie navyše v rozsudku neuviedol žiadne hmotnoprávne ustanovenie, o ktoré by sa malo opierať uplatňovaný zdržovací nárok. Súd sa pri stotožnení so žalobou žiadnym spôsobom nevyporiadal s vyjadrením žalovaného. Zároveň rozhodol na základe odlišných dôvodov, než boli uvádzané v žalobe, a to bez toho, aby dôvody takéhoto posúdenie vopred oznámil stranám sporu a tým im umožnil sa k nim vyjadriť. Žalovaný napáda závery súdu prvej inštancie, ktorý bez bližšieho zdôvodnenia dospel k záveru o neplatnosti celej Dohody o zrážkach zo mzdy, hoci ním uvádzané dôvody nie sú dôvodom neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Neexistencia zabezpečenej pohľadávky nespôsobuje neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Takýto následok jednak neurčuje žiadny zákon a je logické, že ak zabezpečená pohľadávka napr. existuje len v rozsahu istiny, tak Dohoda a na jej základe vykonané zrážky zo mzdy sa môže využiť len v rozsahu istiny. Ak dôjde k zániku zabezpečenej pohľadávky ako takej, potom Dohoda o zrážkach zo mzdy sa nestane neplatnou, ale neuplatniteľnou. V rozsudku nie sú žiadne dôvody a právne posúdenie, ktoré by zdôvodnilo súdom uvádzanú neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie dospel k záveru o bezúročnosti úveru na základe tvrdenia, že nedošlo k Dohode o RPMN a v dôsledku toho uzavretá zmluva daný údaj neobsahuje. Súd však v rozsudku nikde neuvádza na základe čoho vôbec dospel k tomu, že údaj RPMN je dohodnuteľným údajom zmluvnými stranami rovnako ako napr. výška úveru, počet splátok, úroková sadzba. V súvislosti s údajom o RPMN žalovaný tvrdí, že závery nie sú v súlade ani so zákonom č. 129/2010 Z.z., ani ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách, o spotrebiteľskom úvere a zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Žalovaný tvrdí, že údaj o RPMN nemôže byť objektívne dohodnutý medzi stranami a to z dôvodu, kedy pre jeho výpočet je stanovené zákonné pravidlo a tento výpočet teda nezávisí len od vôle strán. Hodnotu RPMN si zmluvné strany nemôžu určiť na základe svojej slobodnej vôle, ale len na základe určitého mechanizmu stanoveného zákonom. Okrem toho tento údaj sa objektívne v čase podania žaloby na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere navrhnutí nedá aj preto, že zákonná úprava výslovne stanovuje časový okamih, ku ktorému sa RPMN určuje a tým je deň uzavretia zmluvy. Zákon č. 129/2010 Z.z. a rovnako aj smernica spomenutá vyššie výslovne určujú, že daný údaj sa vypočíta (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., čl. 10 ods. 1 písm. g) smernice). Údaj RPMN sa nedá dohodnúť spôsobom akým predpokladal súd vo svojom rozsudku, a preto jeho závery o tom, že dohodnutý nebol sú mylné. Nemajú oporu v žiadnom zákone a naopak ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. porušujú. Preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol tak, že žalobu zamietne alebo alternatívne vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný si uplatnil i trovy odvolacieho konania.

6. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

7. Odvolací súd pre zrozumiteľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu najskôr musí konštatovať, že pokiaľ súd prvej inštancie (okresný súd) správne rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Z.z. v znení zmien a doplnkov účinného do 30. 06. 2016), tak odvolací súd musel postupovať a vec posudzovať už podľa nového civilného procesného kódexu, a to zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. 07. 2016, pričom aplikoval ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie (okresného súdu) ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 02.06.2017 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Strany sporu dňa 23.11.2012 uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Zmluvu najprv podpísala žalobkyňa dňa 21.11.2012 s vyplnením údajov v kolónke 5 označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere, v ktorých sa uvádza výška požadovaného úveru 960 Eur, počet splátok a splatnosť 48/20, mesačná splátka vrátane úrokov 49,31 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.366,88 Eur, predpokladaná RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 % a priemerná hodnota RPMN 46,35 %. Žalovaný predmetnú zmluvu podpísal dňa 23.11.2012 a v kolónke 6, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere vypísal údaje o schválenom úvere, ktoré sú totožné ako v kolónke 5 okrem RPMN, kde sa uvádza 65,55 %. S totožným dátumom bola uzatvorená aj písomná dohoda o zrážkach zo mzdy, v ktorej sú uvedené obe strany sporu a výška mesačnej zrážky 49,31 Eur. V bode 1 uvedenej dohody je konkretizovaná pohľadávka žalovaného a to na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 960 Eur. Ďalej sa uvádza, že pohľadávka zabezpečovaná touto dohodou je tvorená úverom vrátane prípadných ďalších revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vzniknú na základe alebo v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere a prípadne jej dodatkom. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že predmetný úver žiadala od žalovaného z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie pre vážnu chorobu toho času nebohého manžela, pričom zo strany obchodnej zástupkyne k uzatvorenej dohode o zrážkach zo mzdy jej bolo iba povedané, že v prípade, ak nebude splácať záväzky súvisiace s úverom, uplatnia si túto dohodu u jej zamestnávateľa. Listom zo dňa 30.1.2013 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o výkon zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX s tým, že jeho pohľadávka k 30.1.2013 predstavuje sumu 2.367,23 Eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom majúcim akcesorický charakter k úverovej zmluve a teda pokiaľ je neplatná úverová zmluva alebo jej časť, je neplatná aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Čo sa týka výšky úrovej sadzby mal za to, že táto podstatným spôsobom neprevyšuje obvyklú mieru úrokov z úverov poskytnutých komerčnými bankami. Dospel však k záveru, že z predloženého rovnopisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo preukázané, že absentuje platná Dohoda písomnou formou o výške RPMN, keďže táto bola iná v návrhu na uzatvorenie zmluvy zo strany žalobkyne a iná v akceptácii žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že v danom prípade v dôsledku zmeny RPMN bolo potrebné vyjadrenie žalovaného k zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalobkyňa musela písomne akceptovať, k čomu však nedošlo. Teda pokiaľ sa Dohoda o zrážkach zo mzdy nevzťahuje iba na istinu úveru, ale zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku vo vzťahu k príslušenstvu úveru je uzatvorená v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a teda ide o neplatný právny úkon. S uvedeným názorom odvolací súd súhlasí. V žiadosti žalobkyne bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 70,01 % ročná úroková sadzba 70,01 % a priemerná hodnota RPMN 46,35 %. Žalovaný zmluvu podpísal dňa 23.11.2012 a v kolónke 6, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere, vypísal údaje o schválenom úvere, ktoré sú totožné ako v kolónke 5 okrem RPMN, kde sa uvádza 65,55 %. V tejto súvislosti neobstojí argument žalovaného, že RPMN nemôže byť predmetom Dohody a že jej výpočet je konkrétne neurčený, jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi v čase vzniku Dohody. Nemôže byť zmenená jednostranným úkonom zo strany žalovaného. Možno preto súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom majúcim akcesorický charakter k úverovej zmluve, a teda pokiaľ je neplatná úverová zmluva alebo jej časť, je neplatná aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Pre úplnosť odvolací súd ešte k odvolacím námietkam žalovaného považuje za potrebné uviesť.

8. Dohoda o zrážkach zo mzdy je formulár, ktorého znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného veriteľa. Žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, hoci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by jej ukladalo povinnosť plniť. Žalovanému sporná dohoda umožňuje

bez súdnej kontroly mimosúdne siahnuť na majetok dlžníka teda žalobkyne. Nie je sporné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Tou sa rozumie každá zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalovaný podľa údajov obchodného registra poskytuje úvery a pôžičky z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom a žalobkyňa nasledovala použitím úverové prostriedky na obchodnú alebo inú podnikateľskú činnosť. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto slova zmysle je nerozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ obráti priamo na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil. Podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený Smernicou 93/13/EHS z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25, a z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 37). S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou Súdny dvor viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 27; Mostaza Claro, bod 26; Asturcom Telecomunicaciones, bod 31, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 39). K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie skúmal nekalú povahu podmienok aj bez návrhu teda, že v návrhu boli uvedené iné dôvody ako uviedol súd prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že skúmanie nekalej povahy, podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 Smernice 93/13/EHS, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, už citovaný, bod 27, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 41). V bode 26 už citovaného rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel čl. 6 Smernice 93/13, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 04.10.2007 Max Rampion and Marie-Jeanne Godard C-429/05, bod 61). Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

9. Aj iné právne úkony majú základ v zákone a môžu byť za určitých okolností vyhlásené za neplatné (kúpna zmluva, rozhodcovská doložka a i), resp. súd môže uložiť povinnosť zdržať sa použitia takéhoto právneho úkonu. Pre záver súdu bolo relevantné, že sporná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, ktoré sú neprijateľné. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý v otázke náhrady trov konania podriadiť ich režim ustanoveniu § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď úspešnej žalobkyňi priznal plnú náhradu trov konania. Vo vzťahu k výpočtu náhrady trov súdom prvej inštancie neboli zo strany odvolateľa podané námietky, preto odvolací súd viazaný rozsahom a

dôvodmi odvolania nemal dôvod výšku trov určených súdom prvej inštancie preskúmať. So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.